

БУДИТЕЛ

Вестник на младия чинтуловец

май 2020

ЧЕСТИТО ЗАВЪРШВАНЕ НА ВИПУСК 2020!

Мили момичета и момчета зрелостници,

в друга година задължителната дистанция би ме накарала да подбера друго обръщение към вас. Тази година за всички нас вие сте „мили“. Ако в този епитет мога да изразя цялата си съпричастност и уважение към вас, благодарността, че бяхте достойни партньори в нелеките месеци на дистанционно обучение, респекта пред благородството и разума, с който приемахте случващото се, значи това е точната дума.

Всеки випуск на гимназията пише нейната история. И разбира това след време. Защото усещането за история се ражда тогава, когато осъзнаем уникалността на случилото се. При вас няма да има нужда от време, защото всеки от миговете, които преживяхте през последните два месеца, вече е история – не като клише, а като ценностен момент. Вие сте първи – първи в опита да учим в онлайн среда, първи випуск, завършил след предизвикателството на дистанционното обучение, първи изправени пред изпитанието да избирате път на развитие в нелек момент. Първите се помнят повече от всички други.

Вярващите твърдят, че бог изпраща изпитания на тези, които обича – за да ги кали и подготви за живота. Ако това е вярно, вие сте избраници. Имайте волята и самочувствието на таква, защото това ще ви даде друго съзнание за собствената ви ценност. Тогава ще разберете, че по-важното е не крайната цел, а пътят към нея, защото той ви е формирал и изградил като хора. Последните два месеца бяха част от този път. Те не бяха лесни, но кой твърди, че лесните пътеки са най-добрите... А вие заслужавате най-доброто. Имайте го!

Вярващите твърдят, че бог изпраща изпитания на тези, които обича – за да ги кали и подготви за живота. Ако това е вярно, вие сте избраници. Имайте волята и самочувствието на таква, защото това ще ви даде друго съзнание за собствената ви ценност. Тогава ще разберете, че по-важното е не крайната цел, а пътят към нея, защото той ви е формирал и изградил като хора. Последните два месеца бяха част от този път. Те не бяха лесни, но кой твърди, че лесните пътеки са най-добрите... А вие заслужавате най-доброто. Имайте го!

Пожелаваме ви го с най-голямата щедрост на желанието ни да успеете.

Бъдете здрави и жизнени! Съхранете силата и дързостта да отговаряте на предизвикателствата, търпението и интелекта да градите, мъдростта и волята да сте полезни на себе си и на другите.

На добър час!

Мариана Милева

Директор на ППМГ „Добри Чинтулов“

Абитуриенти

Изпраща ни учителят любим. "На добър час!" - на всички пожелава...

Сълзите си не можем да сдържим - раздялата на пътя ни застава.

Самотни ще останат чиновете стари...

Звънецът ще звъни, но не за нас.

А бяхме толкова добри другари...

но свърши днес последният ни час!

И време е сега от тук да отлетим, като птици към живота да поемем.

От утре нови върхове ще покорим, а днес със детството си "сбогом" ще си вземем.

В броя четете:

12 „а“ клас	2
12 „б“ клас	3
12 „в“ клас	4
12 „г“ клас	5
12 „д“ клас	6
12 „е“ клас	7
Ученическо творчество	8

12. „А“

Скъпи ученици,

Настъпи времето да си кажем няколко думи за финал на този етап от живота ви, наречен „Училище“.

Искам да споделя някои послания от едно любимо научнопопулярно списание.

Искам да не губите ентузиазма си да учите, защото щом искате да учите, израствате!

Искам да израствате, защото израствайки вие желаете, а когато желаете – откривате! Преди да сте били ученици вие сте били изследователи, задавали сте въпроси и сте се съмнявали.

Искам когато се усъмните да питате, защото питате ли – разбирате.

Искам да разбирате, което значи че знаете, а щом знаете искате да научите повече. А искате ли да научите повече, значи живеете! А знаете коя е науката за живота!

Искам да ви благодаря за времето прекарано с вас, тъй като това е най-ценният урок, който имах щастието да получа!

На добър час!

Нашата Класна,
като виден Биолог,
всеки ден ни кара,
да учим нов урок.

Още в 7 сутринта,
на дъската има мъченик,
изтеглен от червената кам-
банка,
нешастен ученик.

„Вижте какво,
дайте да се разберем!“
цяла година нерви,
време е да спрем.

В 20-ти кабинет,
учим всеки Божи ден,
че и даже с униформи,
на училището в плен.

Но се свърши вече,
изтъпяхте ни за сетен път,
затова ви носим цвете,
за вашия градински кът!

На 15.09.2015 г. ние прекрочихме прага на ПМГ Добри Чинтулов, както всички други преди. Усещаме вълнение и страх, емоциите ни бушуваха безспирно, както на всички преди нас. Израснахме там, заедно, както всички преди нас.

Ние, 12 а клас випуск 2020, трябваше да прекосим коридорите на ПМГ Добри Чинтулов за последен път на 14.05.2020, но за разлика от всички други, ние по-рано се сбогувахме с широките коридори. Без предупреждение, без поздравления, без изпращане и церемония. Ние завършваме различно от предните випуски. И макар нашият празник да е помрачен от обстоятелствата, ние си тръгваме, както всички останали. През тези пет години ние срещаме подкрепа и неодобрение. Срещаме страх и радости. Срещаме вълнение и погром. За всеки тези образи се възплащаваха в различни лица. Всеки си тръгна с нещо различно за себе си. И всеки остави по нещо мъничко от себе си за тези, които оставяме зад гърба си. За някои лош спомен, за други утеха, за трети незабравими моменти на сълзи от щастие.

Ние прекосихме коридорите на гимназията за последен път без да разберем. Без да сме под строй и без да викаме от облекчение и радост по нашето завършване. Но всеки от нас си тръгва с цели, планове и мечти за бъдещето. Вече сме готови да излезем изпод крилото на учителите, които ни подкрепяха в началото на житейския ни път и сме готови да разперим крилата си с пълния потенциал, който развихме.

В последните си дни като ученици искаме да благодарим на всички учители за всеотдайността и за това, че ни изтъпяха цели пет години. За нас те бяха не само наставници в училище, но и наставници в житейския ни път.

Госпожо Делчева, на вас дължим най-големи благодарности, защото бяхте най-добрата класна! Вашата подкрепа беше неотлъчно до нас през изминалите 4 години и дори в моменти на слабост, вие бяхте нашата опора! Пожелаваме Ви вашата учителска кариера да разцъфва с всеки изминал випуск, който отглеждате като цвете в собствена си градина! Ще ни липсват!

12. „Б“

Мили ученици,

Приемете моите пожелания да бъдете млади, усмихнати, позитивни, изпълнени с мечти и сила да ги постигате.

Пожелавам ви в истинския път, който ви предстои, да бъдете все така упорити и трудолюбиви.

Приемайте трудностите с усмивка и никога не се предавайте!

На добър път!

Татяна Качарова - класен ръководител на XII Б.

Тръгнахме в търсене на много. Не познавахме себе си, не познавахме другите, не знаехме какво да очакваме. Търсихме приятелства, търсихме обич, търсихме разбиране, търсихме всичко. И ден след ден скъсявахме по малко разстоянието между нас и все по-често започнахме да си подаваме ръка. Подарихме си толкова усмивки, че те успяха да заличат всеки спор и всяка тежка дума. Подарихме си красиви спомени, които заключихме в себе си, но и оставихме място за още много. По целия този път на опознаване

понякога избързвахме, а понякога и се бавехме, но все пак отново се срещаме..по средата. И след много търсене на истини, на отговори, на решения и обяснения може би успяхме да научим не само правилата от учебника и техните изключения, но и тези за самите нас, за хората и за малките и големи неща около нас. А търсенето и откриването...продължават, но нали затова сме тръгнали.

Тони Кондева

12. „В“

В края на една необичайна учебна година, когато моят професионален път приключва, а вашият тепърва започва, искам да ви благодаря за удоволствието да бъда ваш учител – да наблюдавам умните ви погледи и да се радвам на постиженията ви.

Запазете тази дръзновеност и целеустременост, този завладяващ хъс за успех.

Пожелавам ви да сте щастливи от изборите, които ще правите, удовлетворени от постигнатото и все така устремени към нови и нови върхове и предизвикателства, които да покорявате.

С много обич ви казвам довиждане и надявам се не сбогом.

Бъдете щастливи! *В. Няголова*

И кой каза: 1,2,3...

Коронавирус, завърши.

Класът ни приказан започва с **Ася** и в математиката тя лесно се унася.

По всеки предмет **Божко** е недостижим, но стане ли Бонко, е неударим.

Вальо влиза с пряк свободен, във футбола той талант е самороден.

Токчета се чуват отдалече да потракват - **Ванина** с лауреатска титла и кола всички очакват.

Вероника пък с грация и хъс рисува изпраща и Да Винчи надалече да пътува.

Кралица **Виктория** всеки обича и в нея безрезервно класът се врича.

Деси по немски на всеки помага и за класа винаги е готова да се раздава.

По математика и информатика **Диляна** се подвизава

и няма поп фолк текст, който да забравя.

Ето - **Добри** пак закъснява, но, честно казано, той в час рядко се появява.

Щедра и засмяна идва **Златомира**,

Симеонова четири години не я остави намира.

Усмивка! Снимка! Щрак!

Със знанията си **Иван** ни изумява пак!

Ивана адвокатка ще я правим и прекрасните ѝ есета не ще забравим.

Йоана пък на Яворов е верен фен,

К - POP ни пуска всеки ден.

Внимание! Внимание! **Стоянова** пристига и в молекулярната биология никой не ще я настига.

Коцето е най-добър в мисловните игрички само с пешка може да матира всички.

Влиза **Марио** с лекарска престилка да е историк обаче също има силна жилка.

Марти Парти влиза с китара и биричка в ръка и всеки забавлява шега след шега.

Петко цяла година с любов се занимава и КПП-тата без проблем преминава.

Петя с Гео Милев на Премиум се размазва и в часовете тя не спира да приказва.

Остър ум под къдрава коса - най-голямата гордост е **Рали** на класа.

А Ренито със своите кулинарни умения направо ни изпраща в други измерения.

Губим се в безкрайното въображение на **Румен**, в неговите шеги и истории всеки е влюбен.

Наследникът на Мутафчийски идва! Равнис! Мирно!

Д-р Стефан ще лекува всички нас безспирно.

Огледалцето повтаря на стената:

„**Стефани** е гладна, но е най-красива на земята!”

Тошо, Тошо, задачата реши!

В математиката той нивга не греша!

Касиерката **Цвети** събра достатъчно пари и с нова чанта и ботуши се уреди!

* * *

Любимата ни класна влиза в час, но никой да помръдне не успява.

И отново всички слушат я в захлас семена на знанието тя в нас посява.

И с любов класа обсипва постоянно дори и да се кара често в час.

И колкото и да ви се струва странно - все пак сме неразделен клас.

Автори:

Тримата мускетари и д'Артанян

12. „Г“

Мили мои ученици от XII г клас, дойде време за равностетка и раздяла.

Преди четири години, когато за първи път ви заведох в класната стая, за мен бяхте загадка. Нови лица, нови характери, които трябваше бързо да опозная, за да се научим да живеем и работим заедно, да станем екип.

През тези години имахме и добри, и не толкова добри моменти. Имахме своите кризи и успехи. С повечето от вас се сработихме, с други не успях да постигна единомислие по въпроса за отсъствието и правилника, за достойнството и честта.

Сигурна съм, че нашите преживявания в ППМГ са допринесли много за вашето развитие, оставили са отпечатък у вас и спомени, спомени ...

Пред прага на зрелостта и на изпитовият искам да ви пожелаю да намерите сили да преодолеяте препятствията, да срещнете и запазите любовта в живота си, да обичате и уважавате родителите си и когато се срещнем след години, да видя във ваше лице достойни и реализирани хора.

И не забравяйте, че всеки край е ново начало!

Цветалина Топракчиева

12 „г“ накратко ще представя и моля ви да имате търпение докрая! Различни, всеки носещ своя чар, страсти, колебания, талант и жар. **Сашо** е нашият блестящ колоездач, всяко препятствие минава с кураж. **Ставрев** е ненадминат програмист, в кодовете той е истински артист. **Анастас** е най-добър художник в класа, ала алгебрата нещо все му куца. Пръв в дебатите е **Ангел**, винаги готов да спори с някой познавател. **Виктор**, с най-заразителния смях, от изгонване по английски хич не го е страх! На **Владо** информатиката също му върви, а усмивката си пет години веднъж не свали. Къщички или бензин ще нарисува, по време на химия **Владо** обичаше все с това да се шегува. Готвенето или информатиката той ще избере –

няма как някоя сфера на **Георги** да се опре.

Дамяна математиката безрезервно обича

и в ПУ на нея доживот се обрича.

Печатна грешка и пардон

Дилиан веднага дава жълт картон.

Разузнавач ще бъде **Дилиан**, без съмнение във военното ще бъде обигран.

Историята на **Митко** доста се удава, дори в Страсбург отиде с тази си проява.

Здравко все из облаци уж витае,

а умът му е като бръснач – като го попиташ, всичко знае.

Военната полиция ще има ново попълнение,

Иван ще бъде там успешен без съмнение.

Станчев, колкото е добър фитнес маниак,

толкова в училище го удря на айляк.

Видеоигри замаян да играе,

Калоян и електрониката в ТУ ще трябва да познае.

Кирил любовчия го раздава,

но и баскетболът много му се удава.

В литературата **Кристина** е недостижима,

а да спори често може даже с трима.

SoftUni беше негова стихия,

но и в рисуването **Николай** се оказа фурия.

Радо, знае се, че пожелава всяка дама, а чалга песен, която да не знае сякаш няма.

Росен е страшен фотограф от класа, без съмнение ще спира скоро черното си BMW пред Плаза.

Футболът е страст на **Станислав**, въпреки че в час е често твърдоглав.

Стефания от осми клас по английски се откроява,

но в същото време няма дискотека, която да не познава.

На матура по математика реши да се явява

Стоян и ден, и нощ задачи трябва да решава.

Във Варна **Тодрито**, макар че ще замине,

брадата му не ще има някой да надмине.

А **Христо** печели медал след медал, в ралиспорта няма от него по успял.

И дойде вече ред за нашата класна, макар да я караме да е понякога бясна, то е от обич, то не е от лоша душа, и моля нека прости ни,

но понякога сме все още големи деца.

И знаем, че всяка една забележка, е повод да се замислим за човека отсреща.

Благодарим, че ни учи да бъдем добри, че във всекиго нещо специално откри!

Класът ни е клас, защото сте вие,

не забравяйте моля колко благодарни сме ние!

Кристина Георгиева

12. „Д“

12. Д клас – емоция, белег с буква “Д”, като дамга. В сърцето ми. Завинаги. Първият ми клас. Искам да ви БЛАГОДАРЯ! На всички вас от 12. “Д” за стъпките, които извървахме заедно. За споделените моменти, за усмивките и за игличките нерви, с които ме карахте да си нося успокоително в чантата. За вълненията, за споровете, за споделените и несподелени чувства. Заедно пораснахме. Станах класен по неволя, но вече сте част от мен □. Ще ви запомня своенравни, оригинални, добронамерени и много чувствителни, темпераментни, всеки със своя характер. Преживяхте и съпреживяхте и хубаво и лошо в класа, но устояхте на предизвикателствата. Вярвам, че всяко изпитание, което ни се случи е променило мисленето ни и светогледа ни.

На прага сте на своя осъзнат житейски път. Напускате родното училище, но пред вас са възможностите на времето. То ви дава шанс да тръгнете надолу, да стоите по средата или да се изкачите нагоре. Всеки прави своя избор, но трябва да бъдете готови и да заплатите цената му. Имайте дръзновението да се изправите срещу себе си, срещу страховете си, срещу колебанията си. Позволете си да мислите с въображение, да знаете къде и какво да търсите. Предизвиквайте се! Бъдете хора! Оставете с отворени очи и сърца за знание. Решавайте, рискувайте, осмелявайте се, трудете се. Никога няма да узнаете предела на собствените си възможности, ако си позволите да бъдете мързеливи.

Изпращайки ви, аз няма да ви пожелаю нищо. Аз ще се осмеля да ви кажа, че вярвам. **Вярвам в това, че заслужавате здраве, пълни сърца с обич, споделеност, сбъднати мечти и смели начинания. Вярвам, че ще се сбъднете с всичките си добри и положителни качества. Вярвам, че стъпквайки, дори да се спънете и паднете, ще намерите сили и ще се изправите. Защото Господ обича смелите. И аз ви обичам! От тук нататък приятели!**

Ваша Павлина Дончева.

„Усецаш едно странно чувство точно преди да напуснеш някое място. Ще ти липсват не само хората, които обичаш, но ще ти липсва и човекът, който си сега, в това време, на това място, защото никога повече няма да се чувстваш по същия начин. Но се вълнуваш заради човека към когото стремглаво плуваш, новият Ти, който те очаква в далечината...“

Азар Нафиз

Наистина сякаш беше вчера, когато 26 непознати деца прекрачиха прага на своята нова класна стая, неподозирайки, че ще станат част от най-запомнящият се випуск досега. Цветни, екстравагантни, дръзки. И като всеки клас и нашият имаше добри и лоши моменти. Падахме и ставахме. Имаше загуби, но и пожънахме победи. Минахме през трима прекрасни класни ръководители, които винаги се стараеха да ни показват пра-

вилната посока. Първо ни пое г-жа Марияна Бонева, която ни въведе в приключението наречено Природо-Математическа Гимназия "Добри Чинтулов". В 9-ти клас бяхме покровителствани от младия и свободололюбив дух на г-жа Златина Байнашева, а в следващите три години бяхме под крилото на г-жа Павлина Дончева, която строго ни обичаше. Бяхме деца, които пораснаха заедно. Превърнахме се от непознати в приятели. Променихме се. За нас това училище беше като Сизифов камък, който успяхме да „избугаме“ докрая- заедно! Важно е всеки от нас да следва мечтите си, но и да не забравя откъде е тръгнал и да не губи Човека в себе си. Благодарим Ви за подкрепата и всеотдайността!

Николай Цеков 12 „Д“ клас

ПОСТИЖЕНИЯТА НА 12. Д КЛАС – ОТЛИЧНИ И МНОГО ДОБРИ ДОСТОЙНИ ПРЕДСТАВЯНИЯ НА ОЛИМПИАДИ И СЪСТЕЗАНИЯ

Александра Иванова – Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 - отлично представяне, “Аз мога тук и сега” – град Девин 2019 много добро представяне

Александър Александров – УЧИМИ град Плевен 2019 – отлично представяне

Живко Колев - УЧИМИ град Варна 2020 – много добро представяне

Йордан Йорданов – УЧИМИ град Плевен 2019 – отлично представяне, УЧИМИ град Варна 2020 – много добро представяне, “Аз мога тук и сега” – град Девин 2019 много добро отборно представяне

Мария Тасева – Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 – отлично представяне – II място, достойно представяне на “Аз мога тук и сега” – град Девин 2019

Митко Недялков - Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 – много добро представяне, УЧИМИ град Варна 2020 – много добро представяне

Павел Недков - Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 – много добро представяне, УЧИМИ град Варна 2020 – много добро представяне

Теодор Георгиев - - Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 – отлично представяне, достойно представяне на “Аз мога тук и сега” – град Девин 2019

Теодор Кошаров - Национална ученическа олимпиада гр. Варна 2018 – отлично представяне и 2019 –отлични представяне – III място

Сара Атанасова – Национално състезание по Български език и литература град Пловдив 2020 г – отлично представяне

12. „Е“

През тези три години имах щастието да бъда класен ръководител на един страхотен клас. Това е 12^Е клас. Може да не са от най-ученолюбивите, но определено са добри, искрени и винаги готови да помогнат в трудни моменти. При тях няма злоба, няма и завист. Сигурна съм, че преживяванията им като ученици в ППМГ „Добри Чинтулов“ са допринесли много за тяхното развитие, ще оставят отпечатък във всеки един от тях и много спомени.

Мили момичета и момчета, вие израснахте пред очите ми, а всяко израстване е свързано с промяна. Сега сте млади жени и мъже, които съм уверена ще се движат смело през проблемите, а не около тях. Искрено ви пожелавам всичко, което си пожелаете днес, да стане реалност възможно най-скоро. Пожелавам ви да намерите сили да преодолявате препятствията, да срещнете и запазите любовта в живота си и когато се срещнем след години да видя във ваше лице достойни хора. Подкрепяйте се винаги и уважавайте приятелството от тези години, защото то е най-трайно. На добър път в истинския живот. Бъдете себе си! Успех! Обичам ви!

Стефка Петкова

Скъпи учители,
Това е нашето „благодаря“ към Вас за качествата, които проявявахте ежедневно в своята работа! Благодарим Ви за знанията, за вдъхновението, за търпението и усилията, но най-много Ви благодарим, че вярвахте в нас, когато, дори и ние не вярвахме в себе си! Простете ни за всички неволни огорчения и тревоги!

Един от най-емоционалните моменти в нашия живот ще остане раздялата с училището. Трудно е да опишем с думи това, което изпитваме. Как да се сбогуваш с тези, които са се превърнали в твое семейство през изми-

налите пет години!? Остават обаче спомените, които винаги ще бъдат дълбоко запечатани в нашето съзнание.

На Вас пожелаваме да бъдете здрави, уверени, силни и все така достойно да изпълнявате своето ПРИЗВАНИЕ!

С обич: Учениците от XII е клас

Култови учителски бисери

„Толкова ми се иска да изгоня някой от вас, че накрая аз ще изляза!“
 „Изплюй дъвката в кошчето, да не я изплюя аз!“
 „Това съчинение е написано с левия крак, и то с мазола!“
 „Ученици, начертайте окръжност с формата на кръг!“
 „Има отсъстващи – виждам ги!“
 „Следвайте ме, аз ще ви настигна...!“
 „Момченце, в момента си в час по история! Намираш се в 4-ти век след новата ера!“
 „Тук е написано черно на бяло със зелено.“
 „Подчертайте с кръгче!“
 „Ами така е, като с едното ухо слушате, а с другото приказвате!“
 Петре, моето момче, не внимаваш, слушай ме ако искаш да разбереш нещо за май-муните!
 „Ученици, сега ще взема две метални топчета. .. Едното – от желязо, другото – от дърво...“
 „Ако Йовков беше жив, щеше да се обърне в гроба!“
 „Говорете си наум, че притеснявате изпитваните!“

На 16-ти септември 2019 година 150 випускници от гимназията пристъпиха прага на своето училище за своя последен пръв учебен ден.

Дванадесетокласниците бяха готови, готови да изживеят пълноценно последните си мигове в училище, последните си безгрижни дни, споделени със скъпи приятели.

Зрелостниците мечтаеха да празнуват, мечтаеха да пътуват и да сбъдват своите мечти. Те бяха решени, че през 2020 г. ще натрупат незабравими спомени от невероятни приключения, към които да се връщат цял живот. Копнееха за същите онези преживявания, които сгряват душите на всички завършили преди 2019 г. и палят въображението на по-малките.

За съжаление, след 5-ти март сякаш всички тези копнежи и мечти бавно започнаха да се топят в безсмислие, незначителност и забрава. Пандемията от коронавирус със сигурност разтърси ключови аспекти на модерния ни свят. Взетите от Министерството на образованието решения за невръщане на учениците в училище и продължаване на дистанционното обуче-

ние до края на учебната 2019/2020 г. превърнаха неочаквано 5-ти март в последния физически присъствен учебен ден на учениците в дванадесети клас.

Зрелостниците изгубиха възможността да затворят подобаващо тази страница от живота си. Не успяха да осъществят едно дълго и съкровено сбогуване, което да остане гравирани в сърцата им със спомени от споделените мигове.

И ето отново е май! Отново мирише на люляк и божур! Но улиците на Сливен не са огласени от веселите гласове на момчета и момичета от поредния неразделен клас!

Скъпи абитуриенти, посрещайте и преодолявайте всички трудности на живота с високо вдигната глава! Запазете ентузиазма на 19-годишните и винаги следвайте мечтите си!

Вече сте на прага на трудния и безкомпромисен живот, но не забравяйте, че главното в него е да бъдеш винаги ЧОВЕК!

От редколегията

Редакционна колегия:

Гл. редактор: Димитър Няголов 10 клас, Христина Ангелова -ръководител на групата

Редактори и репортери: Илияна Стойкова, Мария Данчева, Преслава Стефанова, Дария Лазарова-10 клас

Фотография: Ралица Петкова–10 клас

Компютърно оформление и дизайн: Елена Чалканова; Иляйда Мустафа -10 клас

